

давката, ишто пий смы достойни, мысли, да я имамы. Ний я проваждамы да продава цвѣтъя и да пѣе въ града на госпожитѣ, и съ туй печелимъ повече отъ колкото бы ни докарала ако шеташе намъ; тя има еще и други обязанности покръти подъ тріандафиль (а).

— Други обязанности рече Нигеръ. Не е ли много млада?

— Онѣмѣй, добитъко! Извѣска благородната Стратоника. Ты ип-слиши че освѣнь Коринскытѣ игри нема други? И дважъ по голѣма да бѣше пакъ щѣше да е жално да стане Весталка доброго момиче!

— Не каки ми Стратонико, попыта Лидонъ, дѣ случи ты прекрасната и нѣжна тѣзи робыния? Приличаше й да служи на нѣкоя голѣма римска госпожа, а не да шета на тебе.

— Но истина, отговори Стратоника, днесъ или утрѣ ще я про-дамъ и ще намѣрѣ щастіето си. Дѣ ли я слушахъ, рече ты?

— Да.

— Когато робынита ми Гроздана . . . Помнишъ ли Гроздана, Нигере?

— Да, струва ми са че єще я гледамъ съ не съразмѣрнѣ рж-цѣ, съ лице като на комплеска маска. Тако ми Плутона, какъ да забравякъ тѣзи блага душа?

— Не та е срамъ, животно, да са побугавашъ съ умрѣлътѣ? Ко-гато умрѣ робынита ми Гроздана, (голѣмо нещастіе за мене) оти-дохъ на пазаря за да си купиѣ друга. Но, ей ми Боговетѣ! цѣна-та на робыните толкози бѣше са покачила и парытѣ толкози бѣхъ рѣдки щото безъ малко щѣхъ да са върнѣ праздна, когато единъ тѣрговецъ ми каза: искашъ ли евтина робыния? имамъ едно момиче-ко-сто ти го давамъ за пищо, то е малко, дѣте еще, но духовито и христиано, пріятно и умно; то пѣе, шие, происхожда отъ добъръ родъ, азъ та уверявамъ. Отъ дѣ е, попытахъ го. Тессалайка, отговори той. Азъ като познавахъ колко скъ будни и скъжни Тессалайкытѣ казахъ му че искашъ да я видѣшъ. Намѣрихъ я също таквази каквато я гле-дате сега, бѣше само помалка на възрастъ и на лице. Виждаше са твърдъ тѣрпѣлива, бѣше кръстосала малкытѣ си рѣцѣ на гърди-тѣ и очитѣ ѝ наведени. Попытахъ го колко иска; цѣната не ми са видѣ голѣма, и тосъ чаше купихъ момичето. Но въобрази си, пріятелю! колко останахъ като гръмважта когато разумѣхъ че съ слѣпа. Ахъ разбойникътъ, дѣто ми я продаде! викахъ, обиколихъ сичкытѣ на-чалства на града; влѣхвешкітѣ тѣрговецъ бѣ побѣгналъ. Азъ са

(а) Фраза на древнитѣ Римляни и значи тайностъ. Тріандафильъ бѣше свещенни имблома на Арпократа, бога на мълчанство.